

השליחן של כל אדם ארך להיות כך לפניו בשעה שمبرך את הקדוש ברוך הוא, כדי שתשרה עליו ברכחה מלמעלה, ולא יראה בראיקנות, שהרי הרכחות שלמעלה לא שורחות למקוםם ביריך, שכותוב מלימים-ביה הגידי לי מה יש לך בבית, והרי פרשוחו החכרים. שליחן שלא נאמרו עליו דברי תורה וילא ברכך על אותו מקום לקדושים-ברוריהם, עליו כתוב (ישעה כח) כי כל שליחנות מלאו קיא צאה בליך מקום. ואסור לברך על אותו שליחן.

מה הטעם? מושום שיש שליחן ויש שליחן. שליחן שהוא מסדר לפני הקדוש ברוך הוא למעלה ועומד פמייד לסדר בו דברי תורה ולהכליל בו אותןיות של דברי תורה וגבורת תורה ואוקטן אותןיות של דברי תורה גבורת גבורת בו באוטו שליחן והוא ליקט אותו אליו וכולל את כלם לחוככו, ובכם משפטם ושם ויש לו שמחה. ועל שליחן זה כתוב (זיהקאל מא) זה השליחן אשר לפני ה', לפני ה', ולא מלפני ה'. יש שליחן אחר שאין בו חלק של תורה, ואין לו חלק בקרשת תורה. ואותו חלק נקרא קיא צואה, וזה בלי מקום, שאין לו חלק באקדשה כללום.

מושום כי, שליחן שלא נאמר עליו דברי תורה הוא שליחן של קיא צאה, והוא שליחן של אליל אחר. אין באוטו שליחן חלק בסוד האלוהות העליונות. שליחן שהברי תורה נאמרים עליו, הקדוש ברוך הוא נוטל אותו שליחן ושם אותו לחילקו. ולא עוד, אלא סורי"א, המפנה האגדול, נוטל כל הדברים הפליג, ושם דיוון אותו שליחן לפני הקדוש בריך הוא. וכל אותם דברי התורה שנאמרו עליו

שליחןقبال בר נש אצטריך למחרוי hei קמיה, בשעתה דקא מברך ליה לקודשא בריך הוא, בגין דתשרי עליה ברכתא מלעילא, ולא יתחזין בריקניא, דהא ברפאנ דלעילא לא שרין באתר ריקניא, דכתיב, (מלכים בד) הגידי לי מה יש לך בית, וזה אוקמוה חביביא. שליחן דלא אמר עליה ملي דאוריתא, (בס"א איןנו, ולא בריך על מה הוא מוען לקודשא בריך הוא) עליה כתיב, (ישעה כח) כי כל שליחנות מלאו קיא צואה בליך מקום. ואסיר לברכה על ההוא שליחן.

מאי טעם. בגין דאית שליחן, ואית שליחן. שליחן איינו דקא מסדרא קמיה דקידשא בריך הוא לעילא, ואיינו קיימא תדר לסדר באיה איתון דמלי דאוריתא, (בס"א איןנו, הוא ברכתא דמוונא, דאות פסוק ומל ראריתא ואינו איתון רגלי אורייתא אתבללו ביה במחוא שליחן) ואיינו לקיט לוז לגביה, ובכלי כלחו בגויה, ובבו אשפטלים, ויחדי, ואית ליה חドוה. ועל שליחן דא כתיב, (זיהקאל מא) זה השלחן אשר לפני יי', לפני יי', ולא מלפני יי'. שליחן אחרי אית, דלא אית באיה חולקא דאוריתא, ולית ליה חולקא בקדושה דאוריתא, וזה הוא שליחן אקרי קיא צואה, ורק איינו בליך (דף גנ"ד ע"א) מקום, דלית ליה חולקא בסטרא דקדושה כלום.

בגין בה, שליחן דלא אמר עליה ملي דאוריתא, איינו שליחן דקיא צואה. איינו שליחן דעתו אחרא. לית בה הוא שליחן חולקא ברזא דאללה עלאה. שליחן דמלי אורייתא אמרו עליה, קדשא בריך הוא בטיל בה הוא שליחן, ושוי ליה לחולקיה. ולא עוד, אלא סורי"א רב ממן, נטיל כל אינון מלין, ושוי דיקניא דההוא שליחן קמי קדשא בריך